

Homilija mariborskega nadškofa metropolita msgr. Alojzija Cvikla DJ pri polnočni božični maši, stolnica, Božič 2016

Spoštovano občestvo te svete noči!

Na misel mi prihajajo besede iz drugega psalma: »Gospod mi je rekel: moj Sin si ti, danes sem te rodil!« Te besede lepo povzamejo skrivnost te svete noči.

Otrok položen v jasli je resnični Božji Sin, ki je »sestopil iz svoje slave« in se je naselil med nami. V nocojšnji noči nam sam nebeški Oče izgovarja besede: »Ta je moj ljubljeni Sin!« (prim. Ps 2,6).

Oznanilo in skrivnost te svete noči je v tem, da je vsemogočni Bog postal človek. Še več: On, ki je Stvarnik vsega, je sprejel podobo nebogljenega otroka, da bi mi vsi začutili, da Bog ni nekje visoko nad nami, ampak leži položen pred nami v jaslicah. Za svoj rojstni kraj je izbral preprosti hlevček, da bi se nas Božja ljubezen dotaknila v vsej preprostosti in iskrenosti.

Ko gledamo v zgodovino odrešenja, lahko odkrivamo, kako zelo je človek hrepenel po Božji bližini. Od vsega začetka si človek želi biti z Bogom. Bog prihaja med nas, da bi lahko uresničili to našo najglobljo željo »biti z njim!«

Otrok, nebogljjen, je odraz pristnosti in resničnosti. Nič ni na njem zlaganega, nič narejenega, je izraz ljubezni in dobrote. Zato nas tudi otrok najbolj nagovori, se nas najbolj dotakne. To nam lepo nakaže prerok Izaija v vrsticah, ki smo jih brali v prvem berilu: »Ljudstvo, ki je hodilo v temi, je zagledalo veliko luč, nad prebivalci v deželi smrtne sence, je zasijala svetloba« (prim. Iz 9,1).

Rdeča nit sporočila te svete noči je gotovo »luč«, ki jo apostol Pavel v drugem berilu imenuje »Božja milost, ki rešuje vse ljudi« (prim. Tit 2,11). Ta Luč je posvetila v svet, ki je poln teme. To nam še bolj direktno pove nocojšnji evangelij, ko govori, kako je »Gospodova slava obsijala pastirje« (prim. Lk 2,9). Tam, kjer se razodene Božja slava, tam ni več teme, je sama Luč, kot pravi evangelist Janez: »Luč sveti v temi« (prim. Jn 1,5). Ta Luč pa je vir novega življenja.

Luč pomeni spoznanje Resnice ob kateri človek začuti kam ga vodijo dela teme in nevednost. Luč, ki se je naselila med nami, nam kaže pot. Pa ne samo to, ta Luč lahko ogreje moje srce, da spoznam, da sem ljubljen, da sem vreden v Božjih očeh. Živeti v temi pomeni živeti sam, drugega ob sebi ne vidim in ne čutim. Ko me doseže Luč, naenkrat ob sebi opazim drugega in začnem izstopati tega svojega sveta in začnem pot k drugemu. Ta Luč, ki je zasvetila v sveti noči, ni nikoli ugasnila. Dotikala se je src ljudi in se še vedno dotika. V nas rodi vero, zaupanje in ljubezen. Lahko bi rekli, da od tiste prve svete noči v Betlehemiški štalici vodi potka do nas in na tej poti še vedno sveti Luč, ki jo zaznamuje ljubezen, resnica, odpuščanje,...

Ta pot, ki vodi iz Betlehema želi k nam prinesiti tudi mir. Novorojeno Dete prerok Izaija imenuje: »Knez miru«, in temu miru ne bo konca (prim. Iz 9,6). Tudi angeli naznanjajo pastirjem: »Slava Bogu na višavah in na zemlji mir ljudem, ki so mu po volji« (prim. Lk 2,14). Lahko si postavimo vprašanje, komu je mir božične noči namenjen? Vsem ali samo

izbrancem? Bog ljubi vsakega od nas. Nihče ni izključen iz tega njegovega objema. Vsakega pa tudi vabi, da sprejmemo njegov dar miru in ga delimo naprej. To so tisti »ki so mu po volji«, kot je to Marija, Jožef, Zaharija, Simeon, Ana,... Seveda v to skupino spadajo tudi pastirji, ki se »iz Betlehema vrnejo ter slavijo in hvalijo Boga za vse, kar so slišali in videli!« (prim Lk 2,20). Ne smemo tudi pozabiti na modre iz Vzhoda, ki so pred Novorojen »odprli svoje zaklade, in se potem po drugi poti vrnili v svojo deželo« (prim. Mt,2,12).

Vsi ti ljudje, ki jih omenjajo evangeliji, so bili preprosti ljudje, katerim je bila skupna ena lastnost: budnost, boljše odprtost. To je vrednota, ki jo bo Jezus pozneje zelo polagal na srce svojim učencem in s tem tudi nam. Ta odprtost se kaže v tem, da so znali prisluhniti Božji besedi, ki je k njim prihajala po oznanilu angela. Bili so torej ljudje odprtega srca, ljudje pričakovanja in upanja. Niso se bali odpreti Bogu, niso imeli strahu, da bodo izgubili del sebe in svoje svobode. Ti ljudje, ki jih srečamo v sveti noči so prvi in postanejo prvi apostoli, ki sprejmejo veselo oznanilo in ga ponesejo naprej.

Ta sveta noč nagovarja vsakega od nas. Lahko ostanemo zaprti vsak v svojem svetu, vsak s svojimi idejami in načrti. Lahko pa svoje srce odpremo, da nas doseže veselo oznanilo, da nas doseže Luč, ki s seboj prinaša tudi mir.

Dragi bratje in sestre, to noč še posebej čutimo, kako se nam Bog podarja po novorojen Detetu v Jaslicah. Želim, da bi vsak od nas vsaj malo začutil to vstopanje Luči, ki preganja našo temo, da bi vsak začutil v globini svojega srca mir, ki ga svet ne more dati, da bi tako bilo manj nesoglasij in napetosti med nami, več pa konkretnih znamenj ljubezni in dobrote...

Želim vam duhovno bogat božič, z več Luči in Božjega miru! Amen

Msg. Alojzij Cvikl DJ
nadškof metropolit